

Stanisław, imię zakonne Remigiusz Ładowski

[nauczyciel](#)

[pijar](#), [guwerner](#), [geograf](#), [przyrodnik](#)

Ur. 5.4.1738,

Zm. 0.0.1798, Wisznica

Dane rodziców

Brak danych.

Wychowanie i wykształcenie

W 1757 roku wstąpił do [zakonu pijarów](#), studiował [retorykę](#) w [Rzeszowie](#) i [filozofię](#) w [Międzyrzeczu Koreckim](#), później w 1762 roku w nich wykładał. W 1766 roku ukończył studia [teologiczne](#) w [Chełmie](#).

Etapy kariery dot. edukacji

W latach 1763-1765 wykładał [poetykę](#) w [kolegiach pijarskich](#) w [Chełmie](#), [Łowiczu](#) i [Wieluniu](#). W latach sześćdziesiątych zmieniał szkoły, ucząc [poetyki](#) najpierw w [Piotrkowie](#) w 1767 roku, a następnie w latach 1768-1769 w [Radomiu](#), gdzie do 1771 roku zajmował się konwiktem. Kolejnym szczeblem kariery zakonnej było objęcie funkcji [wiceregenta](#) konwiktu w [Łukowie](#), którą to funkcję sprawował w latach 1772-1776.

Po 1776 roku pracował jako [nauczyciel dzieci](#) szlacheckich na różnych dworach najpierw u rodziny Scypionów w latach 1776-1780, następnie u Jana Nepomucena Gołuchowskiego w latach 1781-1782. Później w latach 1787-1792 uczył Aleksandra Sapiehę, syna krajczego litewskiego Józefa Sapiehy, mieszkał wtedy w Wisznicy.

Fakty z życia osobistego

Przyjaźnił się z Anną Jabłonowską właścicielką Siemiatycz.

Żył w [XVIII wieku](#).

Bibliografia

Podmiotowa

1. Remigiusz Ładowski, *Gramatyka geograficzna albo zbiór dokładny geografii, nowym ułożony i zebrany sposobem, t. 1*, Warszawa, 1774.
2. Remigiusz Ładowski, *Gramatyki geograficznej tom II, zamykający opisanie Azji, Afryki i Ameryki, z wyspami do nich należącymi*, Warszawa, 1784.
3. Philippe Avril (tł. R. Ładowski), *Podróż do różnych krajów Europy i Azji przez misjonarzew Society Jesu odprawiona w r. 1790, końcem odkrycia nowej drogi do Chin, z opisaniem Tatarii Wielkiej.*, Warszawa, 1791.
4. George Keate (tł. R. Ładowski), *Opisanie Wysp Pelew, w części zachodniej Oceanu Spokojnego leżących. Ułożone z dzienników i podania kapitana Henryka Wilson i ludzi jego, którzy się rozbił (!) na okręcie Kompanii Indii Wschodnich nazwanym Antelope, a teraz na polski język tłumaczone. T. 1-2.*, Warszawa, 1792.